

dringsforslag, som ere stillede til dette Af-snit af Lovforslaget. Der er saaledes Æn-dringsforslag Nr. 76 til § 33. Dette Æn-dringsforslag forhøjer Maksimum for Ind-komstskatten for Kjøbenhavns Vedkom-miende fra 2 pCt., saaledes som det var foreslaaet i Regeringens Forslag til 2½ pCt. Denne Forhøjelse foreslaar man af Hensyn til det betydelig mindre Statstil-skud, som Kommunerne nu ifølge den Skikkelse, Lovforslagene ville faa, vil kunne gøre Regning paa at faa, og den mindre Indtægt, som Kjøbenhavns Kommune i det hele vil faa. Men de 2½ pCt. bringer ikke Kjøbenhavns Finanser i bedre For-fatning, end de vilde have været ved Hjælp af de 2 pCt. Nu er Forholdet jo nemlig dette, hvad der ogsaa er kommet frem paa et tidligere Stadium fra Kjøbenhavns Kom-munes Side, at Kommunen ikke er i Stand til at kunne opretholde Balancen mellem sine løbende Indtægter og Udgifter, og at det er nødvendigt for den at faa sine Ind-tægter forøgede. I Henhold hertil indgav Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og Ma-gistrat et Andragende til Regering og Rigsdag, som ærede Medlemmer ville kunne se i Tillæg B. for 1901—02, Sp. 949—50. Dette Andragende indeholdt 3 Punkter, i hvilke følgende Ønsker udtaltes: for det første, at Kjøbenhavns Kommune fik Ret til at paaligne Indkomstskatten efter stigende Skala; for det andet en Bevægelses-frihed med Hensyn til Skattesatsen, der er tilstrækkelig til Fyldestgørelse af de kom-munale Formaal; og for det tredje Ind-førelse af tvungen Selvangivelse. Dette Andragende, som den samlede Kommunal-bestyrelse var enig om, har det ærede Ud-valg ikke ment at burde tage noget Hen-syn til, hvilket jeg meget maa beklage, og jeg forstaar ikke rigtig; hvorfor det ærede Udvalg vil give Kjøbenhavns Kommune en Særstilling med Hensyn til sine Skattefor-hold frem for de øvrige Kommuner, og jeg forstaar heller ikke, hvorfor man nu er kommen til at fikser Skatteprocenten til 2,5. En Skatteprocent paa 2,5 tilfreds-stiller ikke de Krav, som Kommunen har om en større Indtægt, og dertil er end-videre at bemærke, at en Skatteprocent paa 2,5 begaar Uret imod de smaa Skatte-ydere. Det er jo saaledes, at disse 2½ pCt. i Forbindelse med Indkomstskatten til

Staten vil forøge Skattebyrden paa de smaa Indtægter paa 1,200—1,400—1,600 Kr. osv. her i Kjøbenhavn. Og da disse Indtægter i Forvejen ere tilstrækkeligt stærkt beskat-tede, forekommer det mig ret uretfærdigt at fastsætte en Skatteprocent, som medfører et saadant Resultat. Særlig forekommer det mig uretfærdigt at gøre det under en Skattereform, hvis Hovedfor-maal dog er at bringe Skattelettelser til den Side af Samfundet, der sidder inde med Rigdommene, og som ikke trænger til Skattelettelse. Jeg har nok hørt, at der fra forskellig Side er blevet paastaaet, at Kjøbenhavns Kommune havde en meget billig Kommunal-skat, og jeg antager, at denne Paastand er fremkommen paa Grundlag af, at Kjøbenhavns Indkomst-skatteprocent kun er 3 pCt. Men enhver, som kender de kjøbenhavnske kommunale Skatteforhold, vil vide, at Indkomstskatten her i Kjøbenhavn kun udgør en mindre Del af de kommunale Skatter. Det er jo saaledes, at for Aaret 1900—1901, efter det Regnskab, der foreligger for Aaret 1900—1901, beløber Indkomstskatten sig til 3,685,000 Kr. med et rundt Tal. Men foruden denne Indkomstskat oppebærer den kjøbenhavnske Kommune en Skat, som vistnok er ganske særegen for Kjø-benhavn, nemlig Arealskatten, med et Beløb af 2,817,000 Kr., endvidere Grund-skatter til et Beløb af 1,316,000 Kr., og endelig en mindre Post, som indkommer ved Brolægnings- og Vandskat, til et Beløb af 507,000 Kr. Lægger man de tre Poster sammen, faar man et Beløb af 4,640,000 Kr., altsaa et betydeligt større Beløb; end Indkomstskatten indbringer. Herved bliver den virkelige Skatteprocent, som der gives her i Kjøbenhavn, lige saa høj som i andre Byer. De sidst nævnte Skatter, Grund- og Arealskatten, betaler Befolkningen gennem sin Husleje, og man har regnet ud, at de hvile med ca. 20 Øre paa hver Kvadratalen af Lejlighedens Areal. Det, at Skatten her i Kjøbenhavn opkræves først som direkte Skat og dernæst indirekte som Grundskat, bevirker en forøget Beskatning for de mindre Skatte-ydere. Jeg skal anføre et Eksempel. En Mand med en Indtægt af 100,000 Kr. svarer i Indkomstskat 3 pCt., eller 3,000 Kr. Gaa vi ud fra, at han har en Lejlighed